

Но, когато дойде да умира, смекчи се сърдцето му и каза на жена си, где сж паритѣ. Тя се бѣше натеглила толкова много съ тия пари, че взе гърнето, като че вжтре имаше змия, и го зарови нѣкжде дълбоко въ земята. И никому не каза, нито на дѣщеритѣ си, нито на зетѣветѣ си, нито на внуцитѣ си.

Йорданъ Йовковъ

Изъ книгата „Вечери въ Антимовския ханъ“

ПЕПЕРУДИ*

Пеперуди посрѣдъ зима —
питамаъ, може ли да има?
Сякашъ виждамаъ чуденъ сънь,
тъй е хубаво на вѣнь!
Отъ небеснитѣ предѣли —
пеперуди завалѣли
пеперуди безъ крилца.
Не чудете се, деца —
не е било пеперуди,
а снѣжинки бѣли, луди.
И догдето стига взоръ,
бѣлъ е цѣлиятъ просторъ,
бѣлъ е като книга бѣла,
като радостъ разцвѣтѣла!...

Трайко Симеоновъ

*) Изъ новата стихотворна сбирка на Трайко Симеоновъ — „Горски теменуги“, издание на Добромиръ Чилингировъ.